DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 13 oktober 2011 *

I mål C-224/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Landgericht Baden-Baden (Förbundsrepubliken Tyskland) genom beslut av den 6 maj 2010, som inkom till domstolen den 10 maj 2010, i brottmålet mot

Leo Apelt,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.N. Cunha Rodrigues samt domarna U. Lõhmus, A. Rosas (referent), A. Ó Caoimh och A. Arabadjiev,

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Leo Apelt, genom B. Stege, Rechtsanwalt,

— Europeiska kommissionen, genom G. Braun, i egenskap av ombud,

och efter att den 30 juni 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 1, 5.1 a, 7.1 b samt 8.2 och 8.4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22) i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2000/56/EG av den 14 september 2000 (EGT L 237, s. 45) (nedan kallat direktiv 91/439) och tolkningen av artikel 11.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, s. 18, och rättelse i EUT L 19, 2009, s. 67).

2 Begäran har framställts i ett brottmål mot Leo Apelt avseende att denne medvetet framfört ett fordon utan körkort.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftningen

3 Första skälet i direktiv 91/439 har följande lydelse:

”För genomförandet av den gemensamma transportpolitiken, för att bidra till att förbättra trafiksäkerheten och för att öka rörligheten för personer som bosätter sig i en annan medlemsstat än den där de har godkänts i ett förarprov bör det finnas ett nationellt körkort enligt en gemenskapsmall som erkänns ömsesidigt av medlemsstaterna utan att behöva bytas ut.”

4 Enligt fjärde skälet i direktiv 91/439 bör av trafiksäkerhetsskäl minimikrav fastställas för utfärdande av körkort.

5 Artikel 1.1 och 1.2 i direktivet har följande lydelse:

”1. I enlighet med bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaterna införa nationella körkort i överensstämmelse med den gemenskapsmall som beskrivs i bilaga 1 eller I a. …

2. Körkort som är utfärdade av medlemsstaterna skall erkännas ömsesidigt.”

6 I artikel 3 i detta direktiv föreskrivs följande:

”1. Det körkort som anges i artikel 1 ger behörighet att föra fordon i följande kategorier:

…

Kategori B

— bilar med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kg och som inte har fler än åtta sittplatser utöver förarsätet. …

…

Kategori D

— bilar avsedda för persontransporter och som utöver förarsätet har fler än åtta sittplatser. …

2. För kategori A, B, B + E, C, C + E, D och D + E får särskilda körkort utfärdas som ger behörighet att föra fordon i följande underkategorier …”

7 Artikel 5.1 a i nämnda direktiv har följande lydelse:

”1. För utfärdande av körkort gäller följande villkor:

a) Körkort för kategori C och D får endast utfärdas för den som redan har körkort i kategori B.”

8 I artikel 7.1 i samma direktiv föreskrivs följande:

”Körkort får dessutom endast utfärdas till

…

b) sökande med permanent bosättningsort inom den medlemsstat som utfärdar körkortet eller som kan intyga att de har studerat där i minst sex månader.”

9 Enligt artikel 7.5 i direktiv 91/439 är det inte tillåtet att inneha körkort i mer än en medlemsstat.

10 I artikel 8.2 och 8.4 första stycket i direktiv 91/439 föreskrivs följande:

”2. Om inte annat följer av tillämpningen av territorialprincipen i straffrätt och ordningsbestämmelser får den medlemsstat där innehavaren av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat har sin permanenta bosättningsort tillämpa sina nationella bestämmelser om begränsning, återkallande, indragning och annullering i fråga om körkort och, om det behövs, byta ut körkortet i detta syfte.

…

4. En medlemsstat får vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat om innehavaren inom den förstnämnda medlemsstatens territorium är föremål för någon av de åtgärder som anges i punkt 2.”

11 I punkt 1 andra stycket i avsnitt I A i bilaga 2 till direktiv 91/439 anges att om den som ansöker om körkort i en kategori har godkänts på teoriprovet för körkort i en annan kategori behöver de gemensamma bestämmelserna i punkterna 2–4 i samma bilaga inte tillämpas.

12 I punkt 2 i avsnitt I A i bilaga 2 till direktiv 91/439 anges vad provet ska innehålla med avseende på samtliga fordonskategorier. Särskilda bestämmelser för kategori A och A1 återfinns i punkt 3 i avsnitt I A, och särskilda bestämmelser för kategori C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 och D1 + E återfinns i punkt 4 i samma avsnitt.

13 Artikel 11.1 och 11.4 i direktiv 2006/126 har följande lydelse:

”1. Om innehavaren av ett giltigt nationellt körkort utfärdat av en medlemsstat har förlagt sin permanenta bosättningsort till en annan medlemsstat, får han eller hon begära att hans eller hennes körkort skall bytas ut mot ett likvärdigt körkort. Den medlemsstat som verkställer utbytet skall kontrollera för vilken kategori det inlämnade körkortet fortfarande är giltigt. …

…

4. En medlemsstat skall vägra att utfärda ett körkort till en sökande vars körkort har begränsats, omhändertagits[*] eller återkallats[*] av en annan medlemsstat. [*Begreppen omhänderta och återkalla i direktiv 2006/126 motsvaras av begreppen återkalla respektive dra in i direktiv 91/439. Eftersom det är det sistnämnda direktivet som prövas av domstolen i denna dom kommer terminologin i det direktivet att användas nedan. Övers. anm.]

En medlemsstat skall vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat till en person vars körkort har begränsats, [återkallats] eller [dragits in] på den förstnämnda medlemsstatens territorium.

En medlemsstat får likaså vägra att utfärda ett körkort om den sökande har fått sitt körkort återkallat i en annan medlemsstat.”

Den nationella lagstiftningen

14 I 28 § punkterna 1 och 4 i förordningen om personers tillträde till vägtrafik (körkortsförordning) (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)) av den 18 augusti 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214), i den lydelse som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen, föreskrivs följande:

”1. Innehavare av ett giltigt körkort som är utfärdat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som har sin permanenta bosättningsort … i Tyskland, får – med förbehåll för den begränsning som föreskrivs i punkterna 2–4 – framföra fordon i detta land i enlighet med den behörighet som följer av nämnda körkort. …

4. Behörigheten enligt punkt 1 gäller inte för innehavare av ett körkort som utfärdats inom Europeiska unionen eller EES,

…

3) om, i Tyskland, domstol har beslutat att körkortet tillfälligt eller slutgiltigt ska dras in eller en förvaltningsmyndighet har fattat ett omedelbart verkställbart eller lagakraftvunnet beslut om indragning, …”

15 I 21 § punkt 1.1 i den lydelse av den tyska vägtrafiklagen (Straßenverkehrsgesetz) som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen föreskrivs följande:

”1. Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som

1) framför ett fordon trots att han saknar erforderligt körkort eller trots att han förbjudits att framföra fordon i enlighet med 44 § strafflagen eller 25 § i denna lag.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

16 Behöriga myndigheter i förvaltningsdistriktet Verden (Tyskland) utfärdade den 14 december 1998 körkort för kategorierna 1a, 1b, 3, 4 och 5 till Leo Apelt, som är tysk medborgare.

17 Den 23 januari 2006 stoppades Leo Apelt i Tyskland, då han framförde ett fordon trots att han var påverkad av alkohol. Efterföljande dag omhändertogs hans körkort av den tyska polismyndigheten (”polizeiliche Verwahrung”).

18 Den 31 maj 2006 dömde Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck Leo Apelt till böter för rattfylleri. Hans körkort drogs in, han fråntogs rätten att framföra fordon och ålades en spärrtid som löpte ut den 29 november 2006.

19 Den 1 mars 2006, det vill säga innan nämnda domstol fattade beslut om att dra in Leo Apelts körkort, vilket utfärdats av tyska myndigheter, men efter det att den tyska polismyndigheten hade omhändertagit körkortet, erhöll han ett tillstånd att framföra fordon i kategori B från behöriga tjeckiska myndigheter. Samma dag utfärdades med stöd av detta tillstånd ett körkort till honom. Den bosättningsort som angetts på körkortet ligger i Tyskland.

20 Den 30 april 2007, det vill säga efter utgången av den spärrtid för att ansöka om nytt körkort som Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck hade ålagt Leo Apelt, erhöll han ett tillstånd att framföra fordon i kategori D från behöriga tjeckiska myndigheter. Med stöd av detta tillstånd utfärdades samma dag ett körkort till honom. På körkortet anges en bosättningsort som ligger i Republiken Tjeckien samt ett datum för utfärdande av ett körkort för kategori B, nämligen den 1 mars 2006.

21 Den 11 juli 2009 stoppades Leo Apelt vid en vägkontroll i Achern (Tyskland). Han framförde då en buss. Med anledning härav yrkade åklagarmyndigheten att Amtsgericht Achern skulle döma Leo Apelt för olovlig körning. Amtsgericht Achern ogillade detta yrkande och angav som skäl att den förarbehörighet, som de tjeckiska myndigheterna hade beviljat Leo Apelt för fordon i kategori D efter det att spärrtiden hade löpt ut, även gällde i Tyskland.

22 Åklagarmyndigheten överklagade detta beslut till Landgericht Baden-Baden. Den gjorde härvid gällande att det krävs förarbehörighet för fordon i kategori B för att körkort för kategori D ska kunna utfärdas. I förevarande fall föreligger det inte någon giltig förarbehörighet för fordon i kategori B i Tyskland.

23 Mot denna bakgrund beslutade Landgericht Baden-Baden att vilandeförklara målet och att ställa följande frågor till domstolen:

”1) Får en medlemsstat – med hänsyn till artikel 5.1 a i direktiv [91/439], enligt vilken ett körkort för kategori D bara får utfärdas till den som redan har körkort för kategori B – med stöd av artiklarna 1, 8.2 och 8.4 i samma direktiv vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat och som avser kategorierna B och D – särskilt vad gäller kategori D – när innehavaren av körkortet getts förarbehörighet B innan körkortet drogs in av domstol i den förstnämnda medlemsstaten, medan förarbehörigheten D beviljats först efter det att domstolen dragit in körkortet och efter det att den spärrtid för att ansöka om nytt körkort som bestämts till följd av detta beslut har löpt ut?

2) Om fråga 1 besvaras nekande:

Får den förstnämnda medlemsstaten vägra att erkänna det nämnda körkortet – särskilt vad gäller förarbehörighet D – med stöd av artikel 11.4 i direktiv 2006/126/EG, enligt vilken en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som i en annan medlemsstat har utfärdats till en person vars körkort har dragits in på den förstnämnda medlemsstatens territorium, om förarbehörighet B beviljades den 1 mars 2006 och behörighet D beviljades den 30 april 2007, och körkortet utfärdades det senare datumet?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

24 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida en medlemsstat – med hänsyn till artikel 5.1 a i direktiv 91/439, enligt vilken ett körkort för kategori D bara får utfärdas till den som redan har körkort för kategori B – med stöd av artiklarna 1, 8.2 och 8.4 i samma direktiv får vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat och som avser kategorierna B och D – särskilt vad gäller kategori D – när innehavaren av körkortet getts förarbehörighet B innan körkortet drogs in av domstol i den förstnämnda medlemsstaten, medan förarbehörigheten D beviljats först efter det att domstolen dragit in körkortet och efter det att den spärrtid för att ansöka om nytt körkort som bestämts till följd av detta beslut har löpt ut.

25 Den nationella domstolen har i detta sammanhang angett följande. Visserligen utfärdade de tjeckiska myndigheterna körkort för fordon i kategori B innan Leo Apelts förarbehörighet drogs in av domstol i Tyskland. Körkortet i fråga utfärdades emellertid efter det att dennes tyska körkort omhändertagits av tysk polismyndighet och skälen för såväl sistnämnda åtgärd som domstolens indragning av körkortet förelåg redan när de tjeckiska myndigheterna utfärdade körkortet för fordon i kategori B. Den nationella domstolen har vidare påpekat att det på nämnda körkort som utfärdats till Leo Apelt angetts en bosättningsort i Tyskland.

26 Enligt artikel 7.1 b i direktiv 91/439 får körkort emellertid endast utfärdas till sökande som bland annat uppfyller ett krav på permanent bosättningsort inom den medlemsstat som utfärdar körkortet eller kan intyga att de har studerat där i minst sex månader.

27 För att ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar ska den ställda frågan således uppfattas så, att den avser huruvida artiklarna 1.2, 5.1 a, 7.1 b, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439 utgör hinder för en medlemsstat att vägra att erkänna giltigheten av ett körkort för fordon i kategorierna B och D som har utfärdats av en annan medlemsstat, för det första när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet B i strid med villkoret avseende permanent bosättningsort och efter det att dennes körkort, som utfärdats av den förstnämnda medlemsstaten, omhändertagits av polismyndigheten i samma medlemsstat men innan förarbehörigheten drogs in av domstol i samma medlemsstat, och för det andra när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet D efter nämnda domstolsbeslut och efter det att spärrtiden för att ansöka om nytt körkort har löpt ut.

28 Enligt fast rättspraxis stadgas i artikel 1.2 i direktiv 91/439 ett formlöst ömsesidigt erkännande av körkort som utfärdats av medlemsstaterna. I denna bestämmelse åläggs medlemsstaterna en klar och precis skyldighet, som inte lämnar medlemsstaterna något utrymme att efter eget skön bedöma vilka åtgärder som ska vidtas för att iaktta denna (dom av den 19 maj 2011 i mål C-184/10, Grasser, REU 2011, s. I-4057, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

29 Den utfärdande medlemsstaten är skyldig att kontrollera att de minimivillkor som uppställs i unionsrätten, bland annat villkoren avseende bosättning och lämplighet i artikel 7.1 i direktiv 91/439, är uppfyllda och att det därmed är motiverat att utfärda ett körkort (domen i det ovannämnda målet Grasser, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

30 När myndigheterna i en medlemsstat har utfärdat ett körkort i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 91/439 har de andra medlemsstaterna inte rätt att kontrollera att de villkor för utfärdande som uppställs i nämnda direktiv har iakttagits. Innehav av ett körkort som har utfärdats av en medlemsstat måste nämligen anses utgöra bevis för att körkortsinnehavaren vid tidpunkten för utfärdandet uppfyllde nämnda villkor (domen i det ovannämnda målet Grasser, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

31 Det följer emellertid av dom av den 20 november 2008 i mål C-1/07, Weber (REG 2008, s. I-8571) att artiklarna 1.2, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439 inte utgör hinder för en medlemsstat att inom sitt territorium vägra erkänna den behörighet att framföra fordon som följer av ett körkort som har utfärdats i en annan medlemsstat till en person vars behörighet att framföra fordon dragits in i den förstnämnda medlemsstaten, trots att beslutet om indragning fattades efter det att det ovannämnda körkortet utfärdades, när det sistnämnda körkortet lämnades ut under den tid då det körkort som utfärdades i den förstnämnda medlemsstaten varit återkallat och både denna återkallelse och indragningen varit motiverade av skäl som förelåg vid den tidpunkt då det andra körkortet utfärdades.

32 I förevarande fall drogs förarbehörigheten in av domstol efter det att de tjeckiska myndigheterna hade utfärdat ett körkort för kategori B till Leo Apelt. Nämnda körkort utfärdades emellertid efter det att Leo Apelts tyska körkort omhändertagits av tysk polismyndighet.

33 Såsom den nationella domstolen har påpekat kan nämnda omhändertagande anses utgöra en sådan återkallelse som avses i artikel 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439. Detta direktiv utgör således inte hinder för de tyska myndigheterna att inom sitt territorium vägra att erkänna det körkort som de tjeckiska myndigheterna utfärdat till Leo Apelt för fordon i kategori B. Såväl den tyska polismyndighetens omhändertagande som domstolens indragning av körkortet är nämligen motiverade av skäl som förelåg vid den tidpunkt då det tjeckiska körkortet utfärdades.

34 Det framgår under alla omständigheter av beslutet om hänskjutande att en bosättningsort i Tyskland angetts på nämnda körkort. Att kravet på permanent bosättningsort i den mening som avses i artikel 7.1 b i direktiv 91/439 inte är uppfyllt kan emellertid i sig innebära att det är motiverat att en medlemsstat vägrar att erkänna ett körkort som utfärdats av en annan medlemsstat.

35 Det följer nämligen av fast rättspraxis att artiklarna 1.2, 7.1 b, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439 inte utgör hinder för att en värdmedlemsstat inom sitt territorium vägrar att erkänna körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat, när det på grundval av uppgifter på körkortet kan konstateras att kravet på permanent bosättning i artikel 7.1 b i nämnda direktiv inte är uppfyllt (domen i det ovannämnda målet Grasser, punkt 33).

36 De tyska myndigheterna hade således rätt att vägra att erkänna ett sådant körkort som det som de tjeckiska myndigheterna utfärdat till Leo Apelt för fordon i kategori B.

37 Vad beträffar frågan om en medlemsstat har rätt att vägra att erkänna ett sådant körkort som det som de tjeckiska myndigheterna utfärdat till Leo Apelt för fordon i

kategori D, följer det av artikel 5.1 a i direktiv 91/439 att körkort för kategori D endast får utfärdas för den som redan har körkort för kategori B.

38 Kommissionen har gjort gällande att det datum då körkortet för fordon i kategori B erhållits, vilket anges på körkortet för fordon i kategori D, inte påverkar skyldigheten att ömsesidigt erkänna körkort i enlighet med direktiv 91/439. De krav som ställs för att erhålla ett körkort för fordon i kategori D är nämligen högre än de som ställs för att erhålla körkort för fordon i kategori B, och ett körkort utfärdades till Leo Apelt för fordon i kategori D efter det att spärrtiden för att ansöka om ett nytt körkort löpt ut.

39 Domstolen finner att kommissionen inte kan vinna framgång med dessa argument.

40 Enligt artikel 3.1 i direktiv 91/439 kan nämligen ett körkort som anges i artikel 1 i samma direktiv ge behörighet att föra fordon i olika kategorier. Inom ramen för dessa kategorier får särskilda körkort utfärdas som ger behörighet att föra fordon i olika underkategorier enligt artikel 3.2 i nämnda direktiv.

41 Ett körkort för fordon i kategori B ger behörighet att föra bilar med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kg och som inte har fler än åtta sittplatser utöver förarsätet. Ett körkort för fordon i kategori D däremot ger behörighet att föra bilar avsedda för persontransporter och som utöver förarsätet har fler än åtta sittplatser.

42 Såsom generaladvokaten angett i punkt 33 i sitt förslag till avgörande gör denna uppdelning i kategorier och underkategorier det möjligt att anpassa minimikraven för utfärdande av körkort för respektive kategori.

43 Enligt bilagorna 2 och 3 till direktiv 91/439 har samtliga körkortskategorier en gemensam bas. Utfärdande av alla typer av körkort förutsätter att minimikraven i denna gemensamma bas är uppfyllda. Såsom generaladvokaten angett i punkt 37 i sitt förslag till avgörande ska de som ansöker om körkort exempelvis kunna ha sådan kontroll över sitt fordon att de inte skapar farliga situationer samt reagera på lämpligt sätt om sådana situationer skulle uppstå och känna till säkerhetsavstånd mellan fordon, bromssträckor och väghållning för det berörda fordonet.

44 Utöver dessa minimikrav finns det särskilda prov för varje kategori, bland annat för kategori D.

45 Domstolen erinrar härvid att det följer av punkt 1 andra stycket i avsnitt I A i bilaga 2 till direktiv 91/439 att om den som ansöker om körkort i en kategori har godkänts på teoriprovet för körkort i en annan kategori kan den nämnda personen undantas från skyldigheten att göra ett prov genom vilket bland annat kunskaperna om vägtrafikbestämmelser kontrolleras.

46 Det följer således av såväl ordalydelsen som systematiken i direktiv 91/439 att innehav av körkort för fordon i kategori B utgör ett absolut krav för att körkort för fordon i kategori D ska erhållas.

47 Det skulle vara oförenligt med det syfte att förbättra trafiksäkerheten som anges i första och fjärde skälen i direktiv 91/439 att neka värdmedlemsstaten rätten att vägra att erkänna ett körkort för fordon i kategori D när det utfärdats på grundval av ett rättsstridigt körkort för fordon i kategori B och denna rättsstridighet motiverar att körkortet inte erkänns.

48 När en medlemsstat med stöd av direktiv 91/439 får vägra att erkänna giltigheten av ett körkort för fordon i kategori B som har utfärdats av en annan medlemsstat, har samma medlemsstat följaktligen även rätt att vägra erkänna giltigheten av ett körkort för fordon i kategori D, vilket har utfärdats på grundval av nämnda körkort för fordon i kategori B.

49 Eftersom det körkort för fordon i kategori B som de tjeckiska myndigheterna utfärdade till Leo Apelt var rättsstridigt i flera avseenden, och denna rättsstridighet motiverade att det inte erkändes, utgör artiklarna 1.2, 5.1 a, 7.1 b, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439 inte hinder för att de tyska myndigheterna även vägrar att erkänna det körkort för fordon i kategori D som de tjeckiska myndigheterna utfärdat till Leo Apelt på grundval av dennes körkort för fordon i kategori B.

50 Mot bakgrund av det ovanstående ska den första frågan besvaras på så sätt att artiklarna 1.2, 5.1 a, 7.1 b, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/439 inte utgör hinder för en medlemsstat att vägra att erkänna giltigheten av ett körkort för fordon i kategorierna B och D som har utfärdats av en annan medlemsstat, för det första när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet B i strid med villkoret avseende permanent bosättningsort och efter det att dennes körkort som utfärdats av den förstnämnda medlemsstaten omhändertagits av polismyndigheten i samma medlemsstat men

innan förarbehörigheten drogs in av domstol i samma medlemsstat, och för det andra när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet D efter nämnda domstolsavgörande och efter det att spärrtiden för att ansöka om nytt körkort har löpt ut.

Den andra frågan

51 Då de faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen ägde rum under åren 2006 och 2007 och således innan artikel 11.4 i direktiv 2006/126 blev tillämplig, saknas skäl att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

52 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Artiklarna 1.2, 5.1 a, 7.1 b, 8.2 och 8.4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2000/56/EG av den 14 september 2000, utgör inte hinder för en värdmedlemsstat att vägra att erkänna giltigheten av ett körkort för fordon i kategorierna B och D som

har utfärdats av en annan medlemsstat, för det första när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet B i strid med villkoret avseende permanent bosättningsort och efter det att dennes körkort som utfärdats av den förstnämnda medlemsstaten omhändertagits av polismyndigheten i samma medlemsstat men innan förarbehörigheten drogs in av domstol i samma medlemsstat, och för det andra när innehavaren av nämnda körkort beviljats förarbehörighet D efter nämnda domstolsavgörande och efter det att spärrtiden för att ansöka om nytt körkort har löpt ut.

Underskrifter